

Veduna suhi post - izkušnja višjih dimenzij zavesti

V okviru Vedune – katedre za razvoj zavesti, duhovno samozdravljenje in samouresničenje vsako leto poteka poseben tečaj širjenja zavesti, namenjen vsem, ki so pripravljene na spremembo, želijo razširiti svojo zavest, harmonizirati življenje, odnose ali ozdraviti svojo dušo in telo. Tečaj se odvija v tišini, brez hrane in brez tekočine. Podoben iniciacijski post so prakticirale različne kulture – od starih Egipčanov, Tibetancev, Keltov, Slovanov do severnoameriških Indijancev, starih Majev, Aboridžinov in drugih. Gre za izjemno razsvetljujočo izkušnjo pod vodstvom Mire Omerzel – Mirit, doktorice znanosti, glasbenice, zvočno-energetske terapevtke, duhovne učiteljice, kozmične telepatke in medija za prenos kozmičnih življenjskih energij, pisateljice in varuhinje slovanske tradicije in starodavnih modrosti različnih kultur. Mirit se hrani s kozmično energijo in od leta 2000 živi brez običajne trde hrane. Svoje sposobnosti, vztrajnost in energetski pretok je preizkušala v različnih procesih brez hrane in v tišini, pa tudi do 10 dni v temi (kot to delajo Indijanci Kogi), kar je podrobneje opisala v knjigi *Življenje brez hrane in večnost duhovnih sporočil severnoameriških Indijancev*. (Obširni intervju z njo lahko preberete v zimski številki *Sense* 2013.)

Prvi proces brez hrane se ji je zgodil spontano okoli božiča leta 1994. Takrat ji še ni bilo jasno, za kaj gre oz. kaj natančno se dogaja. Trinajst let je nato raziskovala pozitivne učinke življenja brez običajne trde hrane, ki na žalost tudi zastruplja in obremenjuje človeško telo in psiho. Ker njeno telo ni več obremenjeno z običajno hrano, se ji je močno povečala senzibilnost, izostrila so se ji čutila – še posebej sluh in jasnovidnost ter telepatske sposobnosti. Zase pravi, da »ni toliko videc kot vedec«, kar pomeni, da ni toliko zdravilka kot tista, ki ve - ki telepatsko sprejema informacije in življenjsko energijo od Univerzalne Inteligece in jih kot medij prenaša ljudem. S prejetimi darovi se ji je življenje popolnoma spremenilo - kot šamanka, kozmično-zvočna kirurginja in duhovna učiteljica je s prenašanjem svojega znanja in uvidov začela služiti človeštvu.

Kaj je Veduna suhi post?

Vedunski suhi post s kozmično podporo ali bolje Veduna kozmična iniciacija z zvočno-energetsko kirurgijo je daleč od običajnega (fizičnega) posta! Odvija se namreč v povezanosti s kozmično (zvočno) vibracijsko energetsko mrežo ali življenjsko juho. S kozmično podporo se zavest širi in zaradi tega je čiščenje duhovnih vsebin in čustvenih težav lažje. Prečiščene tekočine v telesu dobivajo strukturo tekočega kristala. Krepi se celoten organizem in imunski sistem telesa, povečuje pa se seveda tudi duhovna moč: odločnost, zavestnost, človek začne sprejemati uvide in jasne misli, kako je potrebno narediti ali kako nekaj spremeniti v življenju. Ves čas Veduna posta udeleženci dobivajo tudi t.i. eterično infuzijo (to je energetsko podporo), ki se počasi manifestira kot telesna tekočina. Zaradi tega tudi brez vnosa tekočine v telo vsi brez težav redno odvajajo vodo iz telesa. In celo ne občutijo lakote. Kar je morda težko razumljivo, vendar je to eno od čudes v tem kozmično – zemeljskem procesu.

Kaj je cilj tega procesa?

V Veduna postnih procesih (in kozmični kirurgiji) vstopamo v izkušnje višjih dimenzij zavesti, kar nam omogoča, da občutimo vir življenja – Izvor življenjskih energij. Ta skupinski proces spodbudi samozdravljenje, čiščenje fizičnega in emocionalnega telesa in vedno prinese dragocene izkušnje

in uvide. Korak za korakom, kar je tudi cilj človekovega življenja. To povezanost imenujemo prebujenost. Dokler je ne dosežemo, ne moremo občutiti pravega, resničnega miru in radosti. Obilje pa je daleč stran od nas.

Koliko je stradanje pomembno, esencialno, za sam proces?

Resnica je, da bi se v Veduna zvokih in energijah dogajali veliki učinki, četudi bi ljudje jedli in pili. Tri do pet dni brez hrane in tekočine ta proces samo pospeši in okrepi. Učinki so tako večji in globlji. Suho stradanje se prakticira le nekaj dni, da bi se v telesu lahko nekaj razgradilo. V Veduna postu brez tekočine in hrane so dovolj le 3-4 dnevi, da bi se razgradile tudi težje psihofizične motnje. Razgrajujejo se tudi globoki strahovi in zaskrbljenost, žalost in jeza, ki rušijo usklajenost bitja. Peti dan Vedunskega posta si ljudje že pridobijo moč, hitro okrevajo in sijejo od radosti.

Iz lastne izkušnje lahko potrdim, da je veliko težje biti brez tekočine kot hrane. Samo kaplja tekočine v času procesa lahko izzove veliko slabost in prekine kozmično-fizični proces. Tekočine v telesu se namreč v času posta prestrukturirajo. Ne samo zaradi procesa v organizmu, v Vedunskem postu se to zgodi zaradi pretoka in vpliva kozmične življenjske energije, ki se prebija v vse celice in pore telesa in skozi vse ravni ali dimenzije človekovega bitja. Kadar telo ni obremenjeno s hrano, postaja bolj pretočno za življenjsko energijo, ki vzdržuje naša telesa živa. Brez nje so naša telesa mrtva.

In tišina? Kakšna je vloga tišine?

Tišina omogoča, da lahko bolje prisluškujemo vsemu, kar se dogaja v telesu, umu in duši. Tišina je vedno za vse zelo dobra. Tišina pogloblja. Pomaga pri ozaveščanju in prebavljanju stresov in travmatičnih izkušenj iz otroštva in preteklosti. Tišina ljudi močneje poveže z Logosom veselja in z izvornim Umom življenja ter s samim seboj. V odpovedovanju je lahko lažje uresničiti svojo povezanost in predanost Inteligenci življenja. In slišati tihi glas duše.

Kako poteka sam proces?

V sam proces suhega posta vedno vstopamo postopoma. Najprej z meditacijo, nato s pogovorom ozaveščanja o problemih in blokadah udeležencev. Pogosto jih sami vidijo na svoj (ego) način, jaz pa na povsem drugačen, saj vidim vzrok problema. Vsaj teden dni pred začetkom udeleženci uživajo le svežo zelenjavo in sadje in pijejo blag zeliščni čaj ali vodo, v kateri se je kuhala zelenjava. Ob polnoči dneva pred začetkom procesa nehajo uživati hrano. Nato najprej opravimo razgovor o tem, kako bo potekal Vedunski kozmični post in opoldne tečajniki nehajo tudi piti – do četrtega dne do 19-ih. Takrat si lahko skupaj pripravijo prvo »zabavo« z juho, kompotom ali čajem. Veliko tečajnikov pove, da so to najbolj okusne jedi, ki so jih kadar koli okusili v svojem življenju. Solata, sadje in jedi iz sadja s polento, ki čisti ledvica, lahko uživajo šele na drugi »zabavi« peti dan opoldne. Nekaterim hrana sploh ne diši več, zadovoljni so le s tekočino.

Kako vpliva sam proces na psiho?

Ker se proces odvija ob kozmični podpori in z zvočno kirurgijo, ne obremenjuje psihe, temveč jo odpira. Potlačene emocije se začnejo dvigati iz podzavesti. V takšnih, veliko težjih pogojih brez

hrane in tekočine, se telo resnično močno aktivira, da bi se harmoniziralo, in začne razgrajevati vse, kar v njem ni dobro, vse, kar je bolno ali ujeto. Pravzaprav se razgrajuje tudi povezava telesnih problemov in čustveno-miselnih vzrokov. Ko se začne telo spreminjati in usklajevati, se razbremenijo čustva in psiha, ker sta telo in duh povezana.

Nam lahko podrobneje opišete telesne in čustvene reakcije pri ljudeh v procesu suhega posta?

Najprej nekaj o telesnih reakcijah. Koža pri udeležencih je ves čas vlažna, ker koža kot dihalni organ črpa vlago iz zraka. Kadar ni dovolj vode v organizmu, telo jemlje od tam, kjer je; najprej iz poškodovanih ali bolnih celic. Zaradi tega se razgrajujejo tudi različne telesne tvorbe in tudi rakaste celice. Voda se v telesu ne more kar tako zamenjati (kot to razlagajo na primer nekateri ukrajinski terapevti, ki izvajajo podoben post), temveč se prečisti od strupov in škodljivih informacij in se prestrukturira. Zaradi tega tudi vnetja izgubijo svojo moč in se pozdravijo, saj bakterije nimajo tekočine, ki jo potrebujejo za svoj razvoj. Um se umiri, včasih povsem zaustavi. Na začetki je lahko misli več, ki na koncu povsem izginejo. Pri nemirnih osebah stresne misli poskušajo priti iz podzavesti in vdrejo v zavest. Takrat imajo ljudje za kratek čas občutek, da so še bolj nemirni kot prej. Vendar je resnica drugačna – stresne misli se v resnici osvobajajo iz zavesti v podzavest. Po tem nastopi umiritev. Srce občasno podrhtava in močneje bije. Vročina v telesu se na trenutke poveča, ljudje to občutijo kot notranji ogenj. Pravzaprav je to ogenj kozmične življenjske energije, ki sežiga, kar je potrebno. Osvobajajo se strupi oz. toksini. Srčna čakra, tretje oko in sedma božanska čakra močno žarijo. V njih se vrtinči svetloba, medtem ko se bolečine pojavljajo na drugi (spolni) in tretji čakri, ki je odgovorna za miselne procese in odnose. Tu se odvija največji boj. Pljuča žarijo zaradi razgrajevanja žalosti, ki najbolj obremenjuje in poškoduje ta organ. Zaradi kozmične infuzije le redki udeleženci občutijo glavobol. Nekateri tretji ali četrti dan bruhamo. Bruhanje je psiho-fizično dejanje, tudi emocionalno. Čisti se namreč tretja čakra. V vseh teh procesih se skozi grlo in nos, celo ušesa, osvobaja veliko sluzi, ki prihaja iz prebavnega trakta ali iz grla in iz pljuč. Tej razbremenitvi služi tudi kašljanje. Občasno tečajnike bolijo ušesa, oči, tudi nos. Večje količine ušesnega masla kažejo na močne procese čiščenja. Pri nekaterih se vročina izmenjuje z mrazom, mrzle noge kažejo na to, da je blokirana druga (spolna, emocionalna) čakra, v kateri so potlačeni nesprejeti rušilni občutki. Nekateri občasno zjutraj ne morejo odpreti oči, drugi za kratek čas ostanejo brez glasu in tako še malo podaljšajo čas v tišini. Nekateri sploh ne spijo (zaradi močne energije), nekateri pa spijo veliko. Ker morajo. Ker je energetski pretok zelo močan, povzroča budnost in ozaveščanje. Telesna utrujenost se (po)zdravi s spancem. Mravljinčenje na nosu kaže na odhajanje stresnih energij. Želja po hrani se pri večini sčasoma zmanjšuje, nekatere na začetku muči le žeja. Motita jih sluz in slina.

Tudi čustvene reakcije niso manj intenzivne, saj emocije, ki se osvobajajo, hočejo za vsako ceno ven. Rušilna čustva, ki se razgrajujejo na drugi in tretji čakri, silijo skozi hrbtenico, ki lahko v tem procesu včasih boli. Nekateri pridejo do meje svoje zavesti, medtem ko nekateri celo za trenutek padejo v nezavest (odidejo na višje ravni duha). Podobno se dogaja tudi v času masaže sredi dneva, ko tečajniki masirajo drug drugega. V zadnjih dnevih procesa je vse več nočnih mor, skozi katere prav tako odhajajo stare travme. Tečejo tudi solze, ki prinašajo olajšanje. Številni dojamejo nesmiselnost nepremišljenih in praznih besed, nekateri se pogumno vprašajo, ali res brezkompromisno živijo resnico. Skoraj vsi se občasno borijo z nezavednim nadziranjem sebe in drugih, kar je zelo rušilno. Tudi potrpežljivost je v teh dneh na preizkušnji.

Kdaj nastopi največja kriza v procesu?

Tretji dan je vedno najbolj močno. Takrat se zgodi preobrat. Od tretjega dne se pojavljajo močni znaki ozdravitve. Ustvarja se zaupanje v življenje, radost, občutek varnosti, blaženosti in velika hvaležnost. Izza vsega sije velika želja in pripravljenost(!) za resnično spremembo. Še neodkrite bolezni v začetnem stanju se razgrajujejo in razkrivajo, bolečine in bolezni izgnjajo. Sladkor pri kroničnih sladkornih bolnikih se normalizira. Ob občutku hvaležnosti in predanosti se pojavlja močan občutek vsepovezanosti z vsem, kar obstaja. Tako z Zemljo kot z vesoljem. Vse omenjene občasne težave se pretvorijo v veliko moč in samozaupanje. Spremembe pri tečajnikih so tako velike, da lahko vplivajo tudi na svoje bližnje (še posebej na svoje otroke), četudi so ti geografsko oddaljeni od njih.

Je pri tem pomembno skupinsko delo ali se lahko v takšen proces podamo tudi sami?

Skupina je izjemno pomembna. V različnih medsebojnih situacijah ljudje preverjajo svojo toleranco, ljubeznivost in kvaliteto ali širino svoje ljubezni. Povezanost udeleženci občutijo kot milino in milost. Rojevata se sprejemanje in predanost in občutki brezpogojne ljubezni. Gradi se močna povezanost s kozmičnimi ravnmi obstoja in celo pripadnost skupini, ki v tem procesu živi isto resnico in je podporna.

Kako pogosto priporočate postenje na takšen način in kakšne napotke dajete udeležencem po koncu procesa?

Tovrstno čiščenje je dovolj enkrat na leto. Po procesu potrebujemo tudi manj hrane, predvsem pa kvalitetno svežo ali presno vegetarijansko hrano. Še bolj moramo biti pazljivi, kaj jemo in pijemo, pa tudi na to, kaj mislimo. Uglasovanje v mirno sozvočje je človekov življenjski cilj.

Izkušnje tečajnikov Veduna suhega posta

M.T. je v procesu dojela, da pravzaprav v sebi nosi isto bit kot v ranem otroštvu. Bila je priča menjavanju vročine in mraza, boleli so jo sklepi in noge. Večer, ko je začela piti, je občutila, kako je ponovno padla v svoj ego. Vendar je bila zavestna tega in egu ni dovolila, da bi zavladal, in proces se je lahko nadaljeval. Znova je dobila moč za nadaljne spremembe. Od zunaj je lahko videla, kako je v resnici dvojno bitje. V sebi razdvojeno bitje materialnega sveta in duha istočasno. Ko je ego utihnil, je končno mirno spala.

A.V. trdi, da je ta proces ena od najboljših stvari, ki jih je naredila v svojih 21 letih življenja. Nezaupanje se je transformiralo v zaupanje v Kozmično Inteligenco, strahovi so se razvodeneli, vzhičenost ji je dala moč za spremembo in rodila silno željo, da bi ustvarila svojo misijo varuhinje živali. Končno je dojela nesmiselnost svojih strahov. Vsak dan ji je iz nosu vsaj dvakrat pricurljalo malo krvi in tu in tam jo je močno zbadalo v ušesih. Da končno sliši, kar želi in česar ne želi! Ko je v sredo po masaži izgubila zavest, se je vrnila v zavestnost z veliko večjo močjo, ki ji do takrat ni

bila znana. »Kot nova sem,« je rekla »in dovolj mi je vsega. Želim spremembo.« Končno. Pred padanjem v močne galaktične vibracije, ko je Mirit začela kanalizirati sporočila, ji je močno bobnelo v prsih. Po tem je v sanjah reševala psa iz reke. Končno je občutila mir in že se je videla v akciji.

J.V., ki je 30 let jemal antibiotike, je bil pred postom v zelo slabem stanju. Strašno ga je bolelo uho, iz katerega se je neprestano cedil gnoj. Zdravniki so mu hoteli prerezati bobnič, a ni dovolil. Pa tudi antibiotikov ni več hotel jemati. Začela se je bitka čiščenja. (Telo je najprej potrebno očistiti, da bi lahko skozi njega tekle podpirajoče in zdravilne življenjske energije.) Njegovo telo je bilo povsem zastrupljeno. Kljub veliki bolečini se je pogumno odločil za Veduna post. Čiščenje se je odvijalo močno, najprej se je začelo na pljučih (žalost!) in nato na ušesih. Telo ima svojo pamet, svoj logos. In očitno je najprej hotelo odpraviti vzroke problema – čustveno bolečino in razdvojenost. V času brez hrane in tekočine se je počasi nehala cediti iz ušesa. Ko je na koncu spet nekaj popil in pojedel, se je majhen izcedek znova pojavil. Očiten dokaz, kako hrana, četudi surova ali živa in zdrava, obremenjuje telo. J.V. bo moral biti še nekaj časa potrpežljiv, da se telo očisti in proces dovrši. Štirinajst dni po postu je bil v službi, čeprav je pred tem preživel mesece na bolniški.

A.T. je proces opisala kot vzvišen in svet. Četudi jo je vse bolelo, je občutila mir in olajšanje in že teden dni pred postom se je nehala zastrupljati s kavo. Njen neutolažljiv jok v torek zvečer, preden je občutila vsepovezanost, ji je prinesel najprej utrujenost, za tem pa veliko moč.

A.S. je občutila veliko vročino, slabost in razžarjeno glavo in nenavadno tiho zvonjenje v glavi (zvok Stvarjenja). Ko je padla v nezavest, jo je Mirit objela in takrat je videla le belo svetlobo in občutila neizmerno hvaležnost. Hkrati se je za trenutek pojavila bolečina v hrbtenici. Hrbtenica je osnovna pot za pretok kozmičnih energij. Dotik rok je opisala kot prelepo doživetje, ki je pregnalo bolečino. Preželi sta jo skrmnost in ponižnost, kar svetlobnega bojvnika vodi v razsvetljeno zavest.

D.B. je v procesu občutil tako močno vročino, da se mu je zdel kameni zid vroč, ko se je naslonil nanj. Hotel se je pognati v morje, a ni imel moči. V sanjah je čistil stres iz službe, v kateri je veliko in težko delal, in bil pred nekaj leti odpuščen. Iz sanj se je zbuja utrujen. Kasneje je prišel mir. Vrnil se mu je celo izostren voh, ki ga je imel nekoč, v sebi pa je občutil ljubezen, ki je do takrat še ni izkusil.

A.V. iz Slovenije in A.S. iz Hrvaške sta se na kratko izgubila v oceanu neomejene zavesti, a sta se čez nekaj minut vrnila. Mirit jima je položila roke na telo in močne bolečine so ponehale. Oba sta občutila veliko, veliko spremembo v sebi. In radost kot nikoli prej.

F.D. iz Pule: »Nikoli do sedaj se nisem počutil tako ljubljenega. Ljubim to vesolje! Končno se počutim kot del tebe. In spet sem dobil zaupanje v kozmične sile. Počutim se kot raztopljeni sladokor.«